

Communicatie met omwonenden

Een zonnepark is een ontwikkeling die een flinke ruimte beslaat en een fysieke impact heeft op de omgeving en de mensen die er wonen of werken. Wij willen als initiatiefnemer de negatieve kanten van die impact zoveel mogelijk beperken en zoveel mogelijk positieve aspecten toevoegen. Daartoe gaan wij in dialoog met de directe omgeving, om te luisteren naar zorgen en wensen en om onduidelijkheden weg te nemen.

Doelgroepen

Wij maken altijd onderscheid in twee, en soms drie groepen:

- Direct omwonenden: dit zijn mensen die hinder kunnen ervaren van het voorgenomen zonnepark
- Overige buurtbewoners: dit zijn mensen die in de buurt wonen, maar niet dichtbij genoeg om hinder te kunnen ervaren
- Plaatsgenoten: de overige inwoners van de gemeente, stad of dorp.

In de praktijk worden de buurtbewoners en plaatsgenoten meestal op dezelfde manier/tijd benaderd.

Dit onderscheid in doelgroepen is nodig, omdat we de eerste groep *directe inspraak* willen geven in de plannen en dus ook in een vroeg stadium willen betrekken. De tweede en derde groep willen we met name *informer* (als zij goede bijdragen hebben, gaan we deze uiteraard wel verwerken) op het moment dat de plannen concreet zijn.

Vaak is er een spanningsveld tussen direct omwonenden en de overige buurtbewoners, omdat bij de overige buurtbewoners de perceptie leeft dat de impact veel groter zal zijn dan deze in werkelijkheid is. Uit ervaring weten we echter dat er een groot risico kleeft aan het inspraak geven aan mensen die niet direct hinder kunnen verwachten. Soms worden er door mensen die veraf wonen en die mondig zijn, wijzigingen geëist/verwacht of bezwaren geuit die niet stroken met de wensen/meningen van mensen die dichtbij wonen, maar die zich daartegen dan niet meer durven uit te spreken. Deze situatie willen wij pertinent voorkomen, omdat wij van mening zijn dat de mensen die het dichtst bij wonen de meeste zeggenschap moeten hebben. We hanteren daarom een strikte scheiding tussen direct omwonenden en de overige buurtbewoners, en wel op basis van het criterium 'hinder'.

Wat is hinder?

Hinder is een juridische term die gebruikt wordt in het Burgerlijk Wetboek, met name in de verhoudingen tussen mensen die dicht bij elkaar wonen. Hinder houdt onder andere in: last hebben van rumoer, trillingen, stank, rook, gassen, het onthouden van licht of lucht etc. Hinder is dus direct gerelateerd aan een fysieke eigenschap van een activiteit, die zintuiglijk kan worden waargenomen en als hinderlijk wordt ervaren. Hinder is dus niet "ik ben tegen zonneparken" of "ze moeten van de landbouwgrond afblijven", dat zijn *meningen*.

Zoals ook in de Ruimtelijke Onderbouwing is aangetoond, zorgt een zonnepark niet voor schittering, geluid, gassen, trillingen, schaduw, of enige andere verschijnselen die overlast kunnen veroorzaken (hooguit zeer tijdelijk, tijdens de bouwperiode). De enige bron van mogelijke hinder is het uitzicht (dat verandert) en het aanzicht (waar mensen een mening over hebben). Het is dus van belang, wat mensen van een zonnepark kunnen zien, en daarbij zijn grootte/hoogte van het park en de afstand tot het park van belang.

Natuurkundig gezien is er een lineaire verhouding tussen de zichtbare grootte van een object en de afstand tot het object. Wordt de afstand 100 x groter, dan wordt het object in ons zichtveld 100 x kleiner. Een rij zonnepanelen van 3 meter hoog is op 100 meter afstand nog maar 3 cm, en op 300 meter nog maar 1 cm hoog. Effectief betekent dit dat je op 300 meter afstand van een zonnepark niet meer kunt zien dan een dun streepje aan de horizon. Het details in dat object en de hoeveelheid kleurinformatie zijn bovendien zo klein, dat met het blote oog nauwelijks meer kan worden onderscheiden of je nu zonnepanelen, een hekwerk, of struikgewas ziet.

Wie heeft er mogelijk hinder?

Als uitgangspunt hanteren we dat mensen die (veel) verder wonen dan 300 meter van de rand van een zonnepark er feitelijk geen hinder van kunnen ondervinden, omdat ze de verandering in het landschap met het blote oog niet of nauwelijks meer kunnen waarnemen. Dat geldt bijvoorbeeld ook voor discussies over soorten hekwerk, beplanting in zomer/winter, etc.

In de praktijk nemen we daarom primair alle omwonenden binnen een straal van 300 meter rondom de planlocatie, aangevuld met woningen die wellicht wat verderaf liggen, maar logischerwijs (of op aanraden van de grondeigenaar) betrokken moeten worden om scheve gezichten te voorkomen.

Wat doen we met meningen?

Zoals bij alle (ruimtelijke) ontwikkelingen zijn er altijd mensen met (uitgesproken) negatieve meningen over een zonnepark. Deze zijn meestal gebaseerd op een gevoel, perceptie, andere ervaringen, of incomplete/incorrecte informatie en maar zelden op feiten. Helaas is het meestal ook zo dat de tegenstanders zich veel harder laten horen dan de medestanders/neutralen, en het gevaar is dan ook dat het de perceptie krijgt van een generieke opinie.

Mensen met klachten, meningen, vragen die niet direct gerelateerd zijn aan eventuele hinder nemen we uiteraard serieus, maar kunnen we niet overtuigen met aanpassingen aan de inrichting van het zonnepark. Wij focussen dan ook op de dialoog direct omwonenden.

Situatie in Dalfsen

Ook op de informatieavond van 12 juni is weer gebleken – dat was tijdens de raadscommissievergadering ook het geval - dat de negatieve meningen en bezwaren geuit werden door mensen die een kilometer of verder van de planlocatie wonen. Uiteraard voelen deze mensen zich onderdeel van de buurt, maar het is wel wat vreemd dat mensen die geen hinder kunnen ondervinden van het zonnepark veel negatiever en emotioneler zijn dan de direct omwonenden, die *zonder uitzondering* akkoord zijn met de voorgenomen plannen – zelfs degenen die letterlijk op een steenworp afstand wonen.

De omwonenden zijn door grondeigenaar Jan Poppe persoonlijk benaderd en Jan heeft ook aangegeven welke mensen buiten de straal van 300 meter hij graag wilde betrekken. Deze mensen hebben wij vervolgens samen met Jan gesproken, zowel op een gezamenlijke informatieavond (met een impressie van de eerste ideeën) als individueel (met de aangepaste, vrij definitieve plannen). De enige persoon uit deze groep met bezwaren woont op 900 meter afstand, en wilde na de informatieavond in oktober niet individueel met ons in gesprek, maar alleen als we alle bewoners uit de wijde omtrek zouden betrekken. Om de hiervoor genoemde redenen konden wij daar niet op ingaan.

Wij verzoeken de raad dan ook om alle kritiek – ook op het proces - op de juiste waarde te beoordelen, en vooral te luisteren naar de naaste 'buren' van het park, die géén bezwaren (meer) hebben.